

1 Trong bài học trước, tôi đã xem xét câu Kinh thánh trong sách 2 Sử ký 20. Đó là một trong những minh họa  
2 tốt nhất trong cả Kinh thánh về tinh thần ngợi khen có thể đánh bại kẻ thù và giải phóng tôi khỏi những hoàn  
3 cảnh bị vây quanh bởi các vấn đề mà không biết cần giải quyết ra sao. Đức tin luôn đưa đến sự ngợi khen.  
4 Chúa Jê-sus đã nói: “Nếu người tin thì chẳng có gì là không thể cho người.” Khi tôi tin cậy Đức Chúa Trời,  
5 tôi sẽ không thể bị thất vọng. Con người có thể khiến tôi thất vọng nhưng Đức Chúa Trời không bao giờ  
6 khiến tôi thất vọng. Tức là có thể cần có thời gian Chúa mới đáp lời cầu nguyện của tôi... và cần trải qua thời  
7 gian trước khi Ngài giải quyết vấn đề của tôi và mở cánh “cửa ngục”. Nhưng Ngài chắc chắn sẽ làm điều đó.  
8 Ngài không muốn con cái Ngài bị trói buộc. Ngài muốn con cái Ngài được tự do trong tâm linh. Tôi hàm  
9 ý... về thân thể họ có thể bị trói buộc. Phao-lô đã bị bỏ tù. Phi-ê-rơ cũng bị bỏ tù. Họ thậm chí còn bị giết  
10 nhưng trong tâm linh họ... trong tâm linh tôi, Đức Chúa Trời luôn muốn tôi giống như chim trời... bay giống  
11 như đại bàng... bay trên không trung. Và điều đó có được qua tinh thần của sự ngợi khen. Đại bàng cất cánh  
12 bay giống như bức tranh về người tin Chúa ngợi khen Đức Chúa Trời hết tâm lòng mình.

13  
14 Trong Sử ký 20, Giê-hô-sa-phát bị nhiều kẻ thù bao vây, số quân thù quá đông ngoài sức kháng cự của ông.  
15 Đức Chúa Trời để tôi đối diện với những hoàn cảnh khi tôi thấy bản thân bất lực. Tôi yếu đuối. Đã từng có  
16 lần khi Chúa Jê-sus nói về sự cầu nguyện, Ngài mô tả hội thánh giống như một người góa phụ già nua bất lực  
17 luôn bị kẻ thù quấy rầy (Luca 18). Bức tranh về... một người góa phụ yếu đuối bị một số kẻ quấy rầy mà  
18 không có người đàn ông nào trong nhà... không chồng... không con trai... và bà không biết cần phải làm gì.  
19 Những kẻ kia đang quấy rầy bà... vì bà chưa kịp trả tiền thuê nhà hoặc ném bà ra khỏi nhà hoặc không trả lại  
20 tài sản cho bà... điều gì đó tương tự như thế. Bà đến với một vị quan tòa và xin người đó giúp bà. Còn bây  
21 giờ, đâu là bức tranh tôi có về hội thánh? Hội thánh không phải là một hình ảnh mạnh mẽ, “đáng mày râu”  
22 cơ bắp. Không! Chúa Jê-sus vẽ bức tranh về hội thánh giống một bà góa bất lực. Tôi có giống như thế  
23 không? Có, tôi đúng là như thế. Đức Chúa Trời đã lập hội thánh yếu đuối ở trên đất để hội thánh biết nương  
24 cậy nơi Ngài.

25  
26 Trong những ngày đầu của hội thánh, nhiều người tin Chúa bị ném cho sư tử. Họ không thể nào dựa vào sức  
27 lực bản thân để chống lại sức mạnh của đế chế La Mã... nhưng trong tâm linh mình, họ được tự do. Vì thế,  
28 Đức Chúa Trời để tôi yếu đuối bởi vì chỉ khi tôi yếu đuối tôi mới thực hành đức tin của mình nơi Ngài. Còn  
29 nếu không, tôi có xu hướng nương dựa vào các nguồn lực của riêng mình.

30  
31 Vì thế Đức Chúa Trời đã để cho nhiều kẻ thù vây quanh Giê-hô-sa-phát. Tôi đọc trong sách 2 Sử ký 20:  
32 2...ông nói: “Lạy Chúa, chúng con bất lực.” Nếu có một hay hai kẻ thù đến thì hẳn ông đã không nói vậy.  
33 Nhưng Đức Chúa Trời để nhiều kẻ thù đến bao vây đến mức ông phải thốt lên: “Lạy Chúa, chúng con bất  
34 lực. Chúng con không thể xử lý nổi hoàn cảnh này. Nếu có một hay hai kẻ thù đến thì chúng con còn có thể  
35 ứng phó. Chứ không như thế này...” Khi tôi bị tội lỗi đánh bại... bị Satan chiến thắng tôi tự nhủ: “Bởi vì tôi  
36 yếu đuối.” Không! Không phải vì tôi yếu đuối mà vì tôi mạnh. Vì tôi quá mạnh. Đó là lý do tôi bị đánh bại.  
37 Nếu tôi yếu đuối, tôi hẳn sẽ hướng đến Chúa, được kinh nghiệm sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời và tôi sẽ là  
38 người chiến thắng. Chỉ người yếu đuối mới có thể ngợi khen Đức Chúa Trời. Người mạnh mẽ khen ngợi  
39 chính mình. Một người mạnh là người có ý chí mạnh. Người đó nói những lời lẽ cay nghiệt với những người  
40 khác. Người đó nhanh chóng phán xét người khác. Tôi có như thế không? Nếu tôi như thế thì khi ấy tôi  
41 không phải là người yếu đuối.

42  
43 Còn người yếu đuối thì giống như thế nào? Giả sử tôi đến bệnh viện, thấy một người đàn ông với cái ống thở  
44 trên miệng và bất lực... nói khó khăn. Thì đó là người yếu. Tôi không thấy ông ta chỉ trích người khác.  
45 Không. Chỉ khi ông ấy khỏe và mạnh thì ông ấy mới bắt đầu chê trách người khác và chê trách các bác sĩ, y  
46 tá, kẻ thù, người thân của mình và bắt đầu nói những lời cay nghiệt và đoán xét người khác. Đó là lúc ông đã  
47 được khỏe mạnh trở lại. Nhưng khi ông yếu đuối ông chẳng làm gì hết. Ông chỉ nằm đó bất lực. Còn tôi thì  
48 giống thế nào? Chính những người mạnh là những kẻ bại trận. Tôi đọc được trong sách 2 Cô-rinh-tô  
49 12:9... Đức Chúa Trời nói: “Sức mạnh của ta được trở nên trọn vẹn trong người yếu đuối”... trong người yếu.  
50 Đó là lý do Chúa để tôi trở nên yếu đuối. Khi tôi tranh cãi và đấu khẩu với người khác... tôi là gì? Yếu hay  
51 mạnh? Tôi mạnh. Và một người mạnh là mục tiêu cho Satan. Nó luôn giành chiến thắng trong trận chiến với  
52 những người hay cãi vã. Đó là cách nó đã chiến thắng Ê-va. Và vì thế Đức Chúa Trời để tôi trở nên yếu  
53 đuối.

54

55 Đó cũng là những gì tôi học được trong câu chuyện về La-xa-rơ. Tôi đọc khi Chúa Jê-sus tiếp nhận một  
56 thông điệp rằng La-xa-rơ đang sắp chết. Ngài nói: “Chúng ta sẽ đợi thêm một chút rồi sau đó đến với  
57 người.” Tại sao Chúa làm thế? Bởi vì chừng nào La-xa-rơ mới chỉ đau bệnh thì anh vẫn còn chút sức lực.  
58 Dần dần, sức của anh trở nên suy yếu...yếu dần...rồi đến ngày anh chết. Sau khi anh đã trở nên thật sự yếu.  
59 Và sau đó, Chúa đã khiến La-xa-rơ sống lại. Có bài học nào được rút ra từ câu chuyện này? Đó là Đức Chúa  
60 Trời cần phải khiến tôi trở nên yếu đuối trước khi Ngài có thể thực hiện công việc của Ngài trong tôi.

61

62 Và khi Giê-hô-sa-phát bước đến chỗ bị trở nên yếu ớt và ông nói: “Chúng con bất lực.” Và khi ông nói:  
63 “Chúng con không biết cần phải làm gì nhưng mắt chúng con hướng đến Ngài. Chúng con trông đợi Ngài sẽ  
64 hành động thay chúng con”...sau đó Đức Chúa Trời đã hành động.

65

66 Có ba hạng người tin Chúa trên thế giới này. Hãy nghe cẩn thận và xem tôi thuộc nhóm nào. Thứ nhất,  
67 những người vô cùng tự tin vào bản thân. Họ là những người rất mạnh. Họ biết Kinh thánh. Họ cầu nguyện.  
68 Họ kiêng ăn. Họ có khả năng và họ mạnh...họ rất tự tin vào bản thân...vào khả năng riêng của mình. Hoặc  
69 là có thể họ không cầu nguyện...không kiêng ăn...nhưng bản thân mạnh...tính cách mạnh. Những tín đồ  
70 như thế không bao giờ có thể làm công việc đòi hỏi cho Đức Chúa Trời.

71

72 Sau đó là hạng người tin Chúa kiểu khác. Đó là những người không có một chút tự tin nào vào bản thân và  
73 thậm chí cả Chúa cũng không thấy tự tin. Có thể họ nói mình không có sức mạnh...yếu đuối...bất  
74 lực...phạm tội...chẳng có ích cho việc gì cả. Và cũng có thể họ tin rằng Đức Chúa Trời không bao giờ làm  
75 nên chuyện gì với họ...hay qua họ bởi họ cảm thấy Đức Chúa Trời cũng không thể làm được nhiều lắm...và  
76 những người tin Chúa kiểu như thế cũng vô ích với Đức Chúa Trời.

77

78 Giờ là nhóm người thứ ba...là những người rất hữu ích cho Đức Chúa Trời. Những người không tin cậy nơi  
79 bản thân nhưng hoàn toàn tin cậy vào Đức Chúa Trời. Là những người nói giống như Giê-hô-sa-phát:  
80 “Chúng con không có sức mạnh...không khôn ngoan nhưng chúng con tin cậy vào Chúa. Chúng con không  
81 biết phải ứng phó tình huống này như thế nào nhưng chúng con tin rằng Ngài có khả năng xử lý.” Và hãy  
82 nhớ điều này, chỉ nói rằng mình yếu đuối không giúp giải quyết vấn đề. Tôi cũng phải biết tin cậy vào Chúa.  
83 Không có đức tin thì không thể khiến Chúa hài lòng. Chỉ đơn thuần tuyên xưng rằng tôi bất tài, chẳng được  
84 tích sự gì và ngu dốt...đó cũng chưa phải là khiêm nhường. Đó là vô tín. Chúa Jê-sus không bao giờ tuyên  
85 xưng kiểu như thế. Chúa Jê-sus là con người khiêm nhường nhất từng bước đi trên đất.

86

87 Rồi cuối cùng Giê-hô-sa-phát và dân chúng nói: “Lạy Chúa, chúng con tin cậy vào Chúa.” Thì Chúa đã đáp  
88 ứng lại như thế nào? Trong sách 2 Sử ký 20:15...một tiên tri đến và Đức Chúa Trời gửi một thông điệp đến  
89 qua tiên tri như sau: “Chính các ngươi chớ sợ hãi và hốt hoảng trước đám quân đông đảo này vì trận chiến  
90 này không phải của các ngươi nhưng của Đức Chúa Trời... Các ngươi không phải chiến đấu trận này; hãy  
91 dàn quân và đứng yên, xem CHÚA, Đấng ở cùng các ngươi, sẽ giải cứu các ngươi.” Câu 17: “xem CHÚA,  
92 Đấng ở cùng các ngươi, sẽ giải cứu các ngươi.”

93

94 Còn ngày nay những lời như thế Chúa dành cho ai?...cho những người nói: “Lạy Chúa con yếu đuối, nhưng  
95 con tin vào Ngài.” Họ sẽ không bao giờ bị đánh bại hay bị xấu hổ. Trong sách Rô-ma 9:33 có một lời hứa  
96 tuyệt vời: “Và ai tin Ngài sẽ không bị hổ thẹn.” Đây là một câu Kinh thánh tuyệt vời. Những ai tin cậy vào  
97 Chúa sẽ không bị hổ thẹn. Trở lại sách 2 Sử ký, Kinh thánh nói rằng họ đi ra và bắt đầu ngợi khen Chúa...và  
98 kẻ thù đã hoàn toàn bị đánh bại.

99

100 Chúng ta thấy một ví dụ khác trong sách Giô-na. Giô-na đã không vâng lời Chúa, chạy khỏi Chúa. Ông lên  
101 một con thuyền đi theo hướng ngược lại với nơi Chúa muốn ông đến. Và Chúa đã ngăn cản ông bằng cách  
102 để người trên thuyền ném Giô-na ra khỏi thuyền. Vừa khi ông bị ném ra khỏi thuyền thì có một con cá lớn  
103 đến nuốt ông. Tôi đọc trong sách Giô-na 1:17: “Nhưng CHÚA chỉ định một con cá lớn nuốt chửng Giô-na.  
104 Giô-na ở trong bụng cá ba ngày ba đêm.” Ông đã làm gì trong suốt ba ngày ba đêm đó? Chúa không nói. Có  
105 thể ông đã cố gắng thoát ra khỏi bụng con cá. Bởi vì Kinh thánh nói trong sách Giô-na chương 2 câu 1 là sau  
106 ba ngày ba đêm thì ông bắt đầu cầu nguyện. Thường thì đây cũng là cách tôi hay làm. Khi tôi vướng phải

107 một vấn đề...có thể trong những hoàn cảnh kiểu “bụng cá” bản thân tôi bị đóng chặt. Lúc đầu tôi không cầu  
108 nguyện. Tôi cố gắng bằng cách này thoát ra hay cách kia...đôi khi phải mất đến nhiều ngày hay nhiều tuần.  
109 Sau khi mọi cố gắng thất bại thì tôi mới bắt đầu cầu nguyện và đó cũng là những gì Giô-na đã làm. Ba đêm  
110 ông đã không làm gì. Ông cố gắng tự giải quyết vấn đề. Nhưng mỗi khi ông cố gắng ra khỏi miệng con cá  
111 thì ông chỉ càng trôi vào trong và sau đó ông bắt đầu cầu nguyện. Giống như trước đó có nói...bài học tương  
112 tự cho tôi đó là Chúa muốn cho đến khi nào tôi đã vụng vầy bằng hết sức lực của chính mình. Sau đó Giô-na  
113 đã cầu nguyện, cầu nguyện và cầu nguyện mà vẫn không có gì xảy ra. Một điều khác tôi thấy...sau đó trong  
114 câu 9 ông bắt đầu cảm ơn Chúa. Ông nói: “Về phần con, con sẽ hát ca ngợi Chúa.” Và câu 10 nói: “CHÚA  
115 ra lệnh cho cá, và cá nhả Giô-na ra trên đất khô.” Chúa ra lệnh cho con cá làm điều đó khi nào? Khi Giô-na  
116 bắt đầu ngợi khen Chúa. Đây là sự ứng nghiệm của Thi thiên 50:23... “Người nào dâng tế lễ bằng lời cảm tạ  
117 tôn vinh Ta. Ai theo đường lối Ta, Ta sẽ chỉ cho thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời.”

118  
119 Hãy xem ví dụ cuối cùng trong sách Công vụ chương 16. Tại đây sứ đồ Phao-lô và Si-la bị xiềng trong tù.  
120 Họ đã làm gì trong tù? Thay vì ngủ...thay vì lằm bằm và phàn nàn thì họ bắt đầu ngợi khen Đức Chúa Trời.  
121 Và khi họ ngợi khen Chúa, Chúa mở cánh cửa ngục...một lần nữa là sự ứng nghiệm lời hứa đó của Kinh  
122 thánh.

123  
124 Chìa khóa cho tất cả “miệng cá” nằm trong tay Chúa...mọi cánh cửa ngục...mọi hoàn cảnh mà tôi lâm  
125 phải...nếu tôi ngợi khen Chúa, ngừng phàn nàn thì Chúa có thể mở mọi cánh cửa. Không có cánh cửa nào  
126 Chúa không thể mở. Phép lạ xảy ra khi bởi đức tin tôi bắt đầu ngợi khen Chúa.